

Jeg har flere gange konstateret, at selv hvis man bestiller en taxa, som skal være en ikke-rygertaxa, ja, så kommer der også en taxa, hvor der ofte er klistermærker om, at man ikke må ryge i taxaen, men hvor chaufføren gerne sidder og ryger.

Når man så spørger chaufføren, hvorfor der er opsat klistermærker, får man det svar, at det er, fordi passagererne ikke skal ryge på grund af risikoen for, at de brænder huller i sæderne.

Chaufførerne er dog gået så langt, at de erkender, at de ikke må ryge, mens de kører med passagerer. Men for den, der er ikkeryger, og for den, der måske oven i købet har luftvejslidelser, er det at sætte sig ind i en taxa, hvor chaufføren netop har røget, en meget ubehagelig oplevelse, og præcis som hr. Jørgen Winther var inde på, kan det hos folk med astmatiske sygdomme ligefrem forårsage anfald.

Derfor er det sådan, at når den danske befolkning ikke kan finde ud af ad frivillighedens vej, ad hensynsfuldhedens vej at regulere sin tobaksrygning, ser jeg ikke anden mulighed, end at vi er nødt til at lave nogle regler, så folk kan finde ud af at opføre sig ordentligt over for hinanden. Der er mange steder, hvor der er brug for det.

Jeg kan undre mig over, når man ser en børneinstitution, at pædagogerne sidder og holder lange møder om, at det er vigtigt, at børnene får sund mad, så derfor vil man nu have, at der kun serveres økologisk mad. Samtidig med at de sidder og har den diskussion, afbrænder de samme pædagoger pakkevis af cigaretter, vel vidende at de har den direkte modsatte effekt på både dem selv og de børn, der er i institutionen. De samme pædagoger kan også sidde og holde ophidsede møder om, at der går vist nok en højspændingsledning et eller andet sted i nærheden af børneinstitutionen, og den skal fjernes af hensyn til børnenes sundhed, og samtidig sidder de og ryger de små børn lige direkte op i hovedet.

Efter min mening – og det fremgår af adskillige spørgsmål, jeg har stillet gennem mange år til skiftende sundhedsministre – bør det være sådan, at der i enhver børneinstitution er et forbud, for børn har ikke den samme mulighed som voksne for at tage initiativ til at få åbnet vinduer og for at påpege, at det er ubehageligt med tobaksrygning osv. Børn er ofte passivt tvunget til at indtage den røg, som rygerne afgiver.

Så er der spørgsmålet om sygehusene, og jeg kan blive mere end harm – ja, jeg kan ligefrem blive vred – når jeg ser, at på en lungemedicinsk afdeling, hvor folk er lungesyge, ja, måske endda oven i købet har lungekræft, kommer de samme folk og beder om, at vi skatteydere betaler for at helbrede dem, og mens de er på sygehuset, fortsætter de med at indtage den tobak, som er årsagen til, at de er blevet syge. Derfor er det min opfattelse, at lige så vel som den patient, der måtte være alkoholafhængig, ikke får lov til at have en flaske whisky stående ved siden af sengen på sygehuset, skal lungepatienter naturligvis heller ikke have lov til at fortsætte med at ryge på sygehuset. Et sygehus er et sted, man helbreder folk, ikke et sted, man lader folk fortsætte i deres dødsdromer.

Det sidste, jeg vil sige, drejer sig om ministerens bemærkninger i dag. Jeg synes, at sundhedsministeren ville gøre en eminent flot indsats, hvis sundhedsministeren kunne overbevise finansministeren om, at det provenu, som tobakken giver, nemlig ca. 7 mia. kr. om året, ikke bare skal gå i den store kasse – jeg var lige ved at sige i den store cigarkasse – men at de penge bliver afsat på finansloven til udelukkende at skulle bruges til forebyggelse og til helbredelse af de sygdomme, tobakken medfører. Dermed ville staten demonstrere, at den ikke ønsker at tjene penge på, at folk ryger tobak.

Nu er den røde lampe tændt, men her til aften skal jeg sige, at når jeg nævnte spørgsmålet om Folketingssalen, var det ikke, fordi fru Yvonne Herlov Andersen skulle føle, at jeg har trukket debatniveauet ned, men som en illustration af, at den manglende hensynsfuldhed altså også findes hos folketingsmedlemmerne – oven i købet folketingsmedlemmer, som få uger forinden har siddet og givet grønt lys for, at der skulle gælde rygeregler, men har glemt det 2 uger efter.

Tove Videbæk (KRF):

Malmøborgerne lever 5 år længere end københavnere. Den nyhed blev vi hårdt og brutalt vækket med i morges på Københavns Radio. Danskerne ryger dobbelt så meget som svenskerne på den anden side af Sundet, og det koster menneskeliv, blev der sagt.

Tobakken er den store dræber i dagens Danmark. 13.000 dødsfald og et stort antal kræft-, hjertekar- og lungetilfælde har den på samvittigheden hvert år, og at tobak er gift, kan vi ikke snakke os uden om længere. Den ene